

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010331
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119010331.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej R.. R. N., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí, konanom dňa 16. decembra 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 12.08.2020 sp.zn. 1T/31/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/31/2019 zo dňa 12.08.2020 bola obžalovaná R.. R. N. oslobodená spod obžaloby okresného prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 24.04.2019, sp.zn. 3Pv 59/2019/6601, a to postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por. pre skutok, ktorý podľa výroku tejto obžaloby mala spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 30.12.2016 o 10.50 hod., dňa 15.06.2017 o 15:50 hod. na OO PZ Slovenská Ľupča, okres Banská Bystrica vo veci vedená pod č. ČVS: ORP-875/SL-BB-2016 po zákonnom poučení, ktoré podpísala do zápisnice o výsluchu svedka úmyselne uviedla nepravdu, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a to, že 01.10.2016 navštívila so svojim priateľom R. U. v obci Y. č. XX jeho rodný dom, kde išli vozidlom jej priateľa, vošli do domu, ktorý si prezreli, priateľ jej poukazoval všetky miestnosti, v kuchyni sa najedli, počas toho ako boli v dome nič nepoškodzovali a ani nerozbíjali, pričom napriek výpovedi svedkyne 23.02.2017 bolo R.. R. U. vznesené obvinenie pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., následne bola prokurátorom podaná obžaloba, pričom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde v Banskej Bystrici č. konania 1T/83/2017 dňa 13.03.2018, po zákonnom poučení vypovedala obvinená rovnakým spôsobom, ako v prípravnom konaní, pričom okresný súd v rozsudku označil jej výpoveď za nepravdivú a nevierohodnú, ktorý skutok bol obžalobou kvalifikovaný ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Takýmto výrokom dospel prvostupňový súd k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.08.2020, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 24.09.2020. V jeho dôvodoch primárne zvýraznil obsah výroku napadnutého rozsudku a tiež to, akým spôsobom bol okresným súdom odôvodnený oslobodzujúci výrok, s ktorým však vyslovil nesúhlas. V tejto súvislosti zvýraznil obsah výpovede samotnej obžalovanej na hlavnom pojednávaní na okresnom súde, v trestnej veci sp.zn. 1T/83/2017, a to dňa 13.03.2018, kedy doznela, že s priateľom R. U. vošli do domu, poukazoval jej interiér, najedli sa a potom z domu odišli. Ďalej zvýraznil výpoveď svedkyne Y. N., ktorá videla v inkriminovanej dobe prízjazd tmavého auta k susedom, vystúpil muž a žena, vošli do domu, potom počula buchtot, zvuky búrania a rozbíjania, rinčanie skla, čo trvalo asi hodinu, potom tieto osoby z domu odišli,

nasadli do auta a videla, ako toto auto odchádza preč. Z tejto výpovede teda vyplýva, že obžalovaná s B.. U. do domu vošli spolu a spolu z neho aj odišli. Pokiaľ obžalovaná dokazovala, že istý čas čakala na svojho priateľa pred domom sama, toto preukázané nebolo. Obžalovaná teda po riadnom zákonom poučení, či už v prípravnom konaní, alebo v konaní pred súdom, vypovedala v procesnom postavení svedka nepravdu o okolnosti majúcej podstatný význam pre rozhodnutie. Navyiac odvolateľ poukázal aj na výpoveď v tom čase obvineného B.. R. U. a tiež na to, že v súdnej veci vydal samosudca najskôr trestný rozkaz, ktorým obvinenú R.. N. uznal vinnou zo spáchania žalovaného prečinu. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri dodržaní procesného postupu a taktiež rešpektovaní práva obžalovanej na obhajobu, rozhodol v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v jeho priebehu dňa 12.08.2020 v rámci dokazovania vykonal výsluch obžalovanej R.. R. N., svedkyne (zároveň poškodenej) R.. F. Y. a podľa § 269 Tr. por. boli prečítané i jednotlivé listinné dôkazy, zadokumentované v obsahu trestného spisu. Prvostupňový súd takýto súhrn dôkazov vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne správne. Jeho rozhodnutie zodpovedá všetkým hľadiskám, obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič vyčítať. Stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu je tiež zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke neviný obžalovanej R.. R. N. zo spáchania stíhaného skutku.

V reakcii na odvolacie námietky prokurátora, keď predovšetkým vyslovil záver, že vina obžalovanej je preukázaná najmä výpoveďou svedkyne Y. N., v tejto súvislosti aj krajský súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí prečítaním obsahu zápisnice o konfrontácii medzi Y. N. a B.. R. U. (č.l. 63 až 65), z obsahu ktorej je zistiteľné, že táto svedkyňa na položenú otázku, čo videla, keď obžalovaná s U. vošli do domu, resp., čo počula, uviedla doslova, že „počula som buchot, rozbíjanie skla, ako keby sa niečo búralo, no ani jedného z tých dvoch nevidela, keď odchádzali z domu, videla len auto odchádzať z pred záhradky a nepamätala si na to, či ich videla aj nastúpiť do auta, pretože bolo už prítmie.“ V uvedenom ide nepochybne o dôkaz, z ktorého nemožno vysloviť záver, že obžalovaná zotrvala v dome v čase, keď došlo k znehodnocovaniu zariadenia domu a prakticky tak bola potvrdená jej obhajoba, že keď sa v kuchyni s priateľom najedla, išla z domu von a priateľa vonku čakala. Aj neskôr sa priateľa pýtala, čo sa na chalupe stalo, on jej však tvrdil, že si to pani Y. naň vymyslela a chcela ho ako svojho brata oklamať a získať nejaké peniaze.

Žiada sa z pohľadu krajského súdu poukázať aj na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti, v ktorej sa prvostupňový súd zaoberal a zdôvodňoval výrok o nevine obžalovanej. V trestnej veci obžalovaného B.. U. bol tento odsúdený na základe nepriamych dôkazov (videli ich vojsť a vyjsť z domu susedia, resp. boli videní na kamerovom zázname, že sa na tom mieste pohybovali). Neexistoval nijaký priamy dôkaz o tom, že by obžalovaný U. naozaj porozbíjal veci v dome, aj keď obžalovaný evidentný motív mohol mať, čo nakoniec vyhodnotil Okresný súd Banská Bystrica a následne aj Krajský súd v Banskej Bystrici tak, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený. Dovolanie odsúdeného bolo odmietnuté. Túto skutočnosť súd pre toto konanie rešpektoval, ale na druhej strane súd takisto vzal do úvahy aj výpoveď obžalovanej z hlavného pojednávania, kde uviedla, že vyšla skôr než obžalovaný a tiež je zrejmé, že nešli do domu priamym vchodom a obžalovaná nemusela skutočne vidieť to, čo obžalovaný v dome skutočne robil. Aj keby ale vyšli z domu spolu, neznamená to, že obžalovaná bola s U. vtedy, keď mal rozbíjať veci v dome. Neexistuje žiadny dôkaz o tom, že obžalovaná videla, že U. rozbíja interiér domu. Navyiac možno v hypotetickej rovine súhlasiť aj s vyjadrením obhajcu v tom zmysle, že ak bol obžalovaný U. právoplatne odsúdený a bol v dome spolu s obžalovanou N., tak mohla byť stíhaná aj obžalovaná, pretože mohla vidieť, čo v dome obžalovaný robil. Okresný súd nemal ani preukázaný

úmysel u obžalovanej, že by mala úmyselne klamať a kryť obžalovaného tým, že vypovedala, že nič nevidela. To že bola jeho priateľka tiež automaticky neznamená a nepreukazuje to, že krivo vypovedala.

Zo zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci, vyjadrenej v § 2 ods. 10 Tr. por. vyplýva, že prípadný záver o vine obžalovanej R.. R. N. zo spáchania stíhaného prečinu by musel byť založený na bezpečne zistených faktoch a nie iba na predpokladoch a domnienkach, hoci sa môžu javiť pravdepodobnými. Súhrn nepriamych dôkazov, na preukázanie viny obžalovanej v posudzovanom prípade by musel tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktoré by nielen spoľahlivo preukazovali všetky okolnosti žalovaného skutku v zmysle usvedčenia obžalovanej z jeho spáchania, ale čo je dôležité, aj vylučovali nadovšetko pochybnosť prijatie iného záveru. Okresný súd sa hodnotením dôkaznej situácie zaoberal v odôvodnení napadnutého rozsudku, s týmito dôvodmi sa krajský súd stotožňuje a bolo by nadbytočné na tomto mieste v rozhodnutí odvolacieho súdu tieto dôvody znovu opakovať. Stručne sa žiada dodať, že vykonaným dokazovaním neboli odstránené pochybnosti ohľadom vierohodnosti výpovede svedkyne Y. N., pokiaľ ide o to, čo presne v čase, keď išla von fajčiť, videla v susednom dvore. Nebolo možné tak prijať jednoznačný záver, nevzbudzujúci akúkoľvek dôvodnú pochybnosť o vine obžalovanej. Naznačené pochybnosti pritom neodstránili ani ďalšie dôkazy, na obsah ktorých odvolateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazuje.

Za takejto dôkaznej situácie je aj z pohľadu krajského súdu v posudzovanej veci dôvodný záver spočívajúci v tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná R.. R. N. stíhaná. V súdnom prípade boli využité všetky dostupné možnosti na zistenie skutkového stavu veci, a to nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovanej, nie je objektívne možné už nič ďalej dokazovať, resp. iným dôkazom, majúci na mysli taký, ktorý by sponchybnil obhajobu obžalovanej, usvedčiť ju zo spáchania stíhaného skutku v rozsahu uvedenom v obžalobe prokurátora.

Pokiaľ vo veci zostalo podozrenie, že obžalovaná konala spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby prokurátora, krajský súd zdôrazňuje, že zo zásady prezumpcie neviny pre orgány činné v trestnom konaní vyplýva, a to pokiaľ ide o vyvodzovanie skutkových zistení na základe vykonaného dokazovania to, že v prípade pochybností o skutku, ako bol ustálený obžalobou, ktoré preukázateľne nie je možné odstrániť vykonaním ďalších dôkazov, je povinnosťou týchto orgánov a súdu obzvlášť prikloniť sa k možnosti pre obžalovanú priaznivejšej. Iba takéto podozrenie v žiadnom prípade nemôže postačovať ani nepostačuje na vyslovenie nepochybného záveru o vine obžalovanej R.. R. N. zo spáchania stíhaného skutku, kvalifikovaného ako prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na skôr uvedené dôvody rozhodol krajský súd o odvolaní prokurátora, považujúc ho za nedôvodné, spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď toto odvolanie podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.